

De wintermaand

In de naam december zit het Latijnse woord decem (=10). In de Romeinse kalender was december dan ook de tiende maand.

In december begint ook officieel de winter, we hebben dan de kortste dag en de langste nacht van het hele jaar. Vandaar uiteraard de oude naam "wintermaand" voor december.

Omdat het water van de zee nog relatief warm is, water koelt langzamer af dan land en warmt ook langzamer op, zullen we waarschijnlijk nog wel een maandje moeten wachten op het echte winterweer.

De natuur heeft zich echter al helemaal voorbereid op sneeuw, ijzel en vorst.

Alle bladverliezende bomen zijn nu helemaal kaal omdat ze al hun bladeren hebben afgestoten. Alle waardevolle stoffen die in die bladeren zaten zoals bladgroen zijn veilig opgeslagen in takken, stam en wortels. De pijpleidingen waardoor water van en naar de bladeren stroomde zijn netjes met een laagje kurk afgesloten. Laat nu de winter maar losbarsten, de boom is er helemaal klaar voor.

De bladeren, bloemen en vruchten van een boom zijn een heel goed hulpmiddel om de boom te determineren, om uit te zoeken wat een soort boom het is.

In de winter hebben we die hulpmiddelen niet maar toch, met behulp van de opbouw van de kruin en de schors van de stam kunnen we vaak zien met wat voor boom we te maken hebben.

Zo zijn de platanen gemakkelijk te herkennen aan de schors op de stammen die vervelt. De zijknoppen van de plataan worden helemaal omhuld door de bladsteel. Daarom zijn de littekens die na het vallen van de bladeren op de takken achterblijven dan ook mooi rond.

Ook berken zijn in de winter heel gemakkelijk dankzij hun zilverwitte schors te herkennen. De wilde kers of boskriek heeft duidelijke donkere horizontale ringen op de stam. Al de sierkersen in onze tuinen zijn geënt op een onderstam van de boskriek en hebben dus ook allemaal diezelfde strepen.

Ook de kale kroon is soms heel kenmerkend voor een boom vooral als het een alleenstaande of solitaire boom betreft. Een hele makkelijke is natuurlijk de Italiaanse populier met zijn zuilvorm maar ook alleenstaande eiken en beuken zijn nu nog aan hun vorm te herkennen. Tenslotte kunt U natuurlijk altijd nog even spieken en kijken welke bladeren er onder de boom op de grond liggen.

Herman Beuvers